

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea sufletească a credincioșilor
Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 54 / 4 APRILIE ANUL III, 2021

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani Cristesti1.mmb.ro

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește poporul Tău.

Acatistul Sfintei CRUCI

Condac 1:

O, de trei ori fericită și Preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavază și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău pe cei ce cântă: „Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!”

Icos 1:

Îngerii din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii; Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafelică și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Bucură-te, toiagul cel tare care ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis ușa Raiului. Ne bucurăm și noi pentru că vedem pe vrăjmașii Tăi surpați jos, iar pe prietenii Tăi împărășind în ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină, înarmați cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Hristoase, câte ai pățimit pentru noi, câte răni, câte scuișări, câte batjocuri și câtă necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuesc oamenii sau de ispitele ce ni le aduc diavoli, trupul și gândurile noastre cele rele, sau pentru sărăcia și bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim și să ne pedepsim în această viață pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă mărire întru Împărăția Lui cea veșnică. **Și, de vreme ce este așa, înmulțește-ne, Doamne, ostenele,**

ispitele și durerile, dar să ne înmulțești împreună și să ne prisosești și răbdarea și puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaștem că suntem neputincioși de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legați de nu ne vei dezlega, fricoși de nu ne vei face îndrăzneți, răi de nu ne vei prefăce în buni, pierduți de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm și o mărim, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfânta Cruce și semnificațiile ei

Sfânta Cruce, Altar de jertfă al Mântuitorului, are trei semnificații: **obiect sfânt, semn de închinare și cale/misiune de urmat.** Toate locurile și obiectele care au intrat în legătură cu viața pământească a Mântuitorului au fost consacrate prin harul izvorât asupra lor din Ființa Lui Dumnezeiască.

Împărăteasa Elena a descoperit în 327 Sfânta Cruce. La sfințirea bisericii (335), episcopul Macarie a înălțat Crucea Domnului pe Amvon,

marcând, astfel, sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci (14 sept.). De atunci, cultul Crucii, ca obiect, s-a dezvoltat uimitor: va străjui toate bisericile creștine și casele credincioșilor. Tot la capitolul "obiect" intră și troițele, de mare frumusețe pe alocuri, întâlnite pe la răspântii, în curțile bisericilor și ale oamenilor, în munți și pe dealuri etc.

Crucea ca semn de închinare

Însemnarea cu Sfânta Cruce este un gest liturgic cunoscut chiar din vremea Sfinților Apostoli, la început într-o formă mai simplă. Iudeii și păgânii care intrau în creștinism prin Taina Botezului și a Mirungerii erau însemnați/pecetluiți cruciș pe frunte, cu degetul arătător. Cu timpul, semnul a primit forma de astăzi, folosind toate degetele mâinii drepte: inelarul și cel mic, lipite de podul palmei (*simbolizând faptul*

că Hristos este Dumnezeu și Om), iar primele trei degete împreunate (*închipuind Sfânta Treime*). Rostim "În numele Tatălui" și ne însemnăm la frunte; "și al Fiului" și ne însemnăm la piept; "și al Sfântului Duh", însemnând, de la dreapta la stânga, cei doi umeri; "Amin" - lăsând mâna jos. Semnul Crucii trebuie făcut corect, fără grabă, cu evlavie convenită. Când ne închinăm? În toate împrejurările potrivite: la sfintele slujbe, la rostirea rugăciunilor, la culcare și când ne sculăm, înainte și după masă, când trecem pe lângă o biserică sau o troiță, când suntem ispitiți sau speriați de un duh rău etc. Pe scurt, "la fiecare pas și la fiecare faptă" - cum spune Tertulian, un scriitor creștin din secolul al III-lea (*De corona militis*). Este "semnul prin care ne despărțim cei credin-

cioși de necredincioși și ne recunoaștem" (Sf. Ioan. Damaschin, *Dogmatica*)

Crucea - cale/misiune

Acest aspect se leagă de cunoscuta chemare a Mântuitorului: "Oricine vrea să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie" (Mc 8, 34). La modul general, știm că fiecare om este chemat de Dumnezeu pe calea creștină a desăvârșirii. La modul concret, fiecare trebuie să răspundă acestei chemări. "Crucea vieții" nu înseamnă doar ne-căz și suferință, ci și "misiunea vieții personale", împlinită în familie, la locul de muncă, în lume etc., cu bună credință, hărnicie și conștiinciozitate. Cu sacrificii de tot felul, inclusiv cel suprem, la nevoie, după exemplul desăvârșit al Mântuitorului. (<https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/patristica/sfanta-cruce-si-semnificatiile-ei-74522.html>)

Liturghia darurilor mai înainte Sfințite este o slujbă liturgică de împărtășire cu Sfințelor Daruri în zilele săptămânii din Postul Mare. Slujba constă în vecernia zilnică combinată cu rugăciuni adăugate, pregătirea Darurilor și

împărtășirea credincioșilor. Pâinea pentru Împărtășire a fost deja sfințită și îmbibată cu Sângele scump la Liturgia din duminica anterioară, fiind apoi păstrată. În potir este pus vin nesfințit. Aprecierile teologice locale pot fi diferite în privința faptului dacă acest vin poate fi considerat Sângele lui Hristos. Singurul efect practic al acestei variații este faptul că preotul slujitor care trebuie să consume toată Împărtășania nedistribuită credincioșilor la sfârșitul slujbei poate sau nu poate să se împărtășească el însuși și din potir. Liturgia darurilor mai înainte sfințite a fost pusă pe hârtie,

prima dată, de Sfântul Grigorie Dialogul (540-604 d.Hr.), care era legatul papal la Constantinopol. O vreme s-a considerat că el este cel care a venit cu ideea, dar, în prezent, opinia generală spune că el doar a notat ceea ce se slujea în Constantinopol. În Liturgia darurilor mai înainte sfințite, el încă este amintit ca autorul tradițional. De asemenea, această liturghie este menționată în Canonul de la Sinodul Quinisext din secolul al VII-lea:

În toate zilele sfântului Post al Paștelui, cu excepția sâmbetei, duminicii și sfintei sărbători a Bunevestiri se va sluji Liturgia darurilor mai înainte sfințite (Canon 52). Liturgia darurilor este celebrată pentru a înlocui Liturgia obișnuită, care este slujită doar sâmbăta și duminica în Postul Mare. Cu toate că Liturgia darurilor poate fi slujită în orice zi a săptămânii, ea este prevăzută doar pentru miercuri și vineri ale postului și joi în săptămâna a cincea a Postului (când Canonul cel Mare al Sfântului Andrei este citit) și de luni până vineri în Săptămâna Patimilor. În practica parohială obișnuită se face ori de câte ori este posibil. În timpul postului, mulți credincioși ortodocși postesc toată ziua nemâncând nimic decât după împărtășirea cu Sfintele Taine la slujba de seară. (https://ro.orthodoxwiki.org/Liturghia_Darurilor_mai_inainte_sfin%28%29)

PROGRAM LITURGIC

POSTUL MARE

SÂMBĂTĂ—UTRENIE

SF. LITURGHIE POMENIREA

MORȚILOR

TAINA SF. SPOVEDANII

(MĂRTURISIRII)

ORA 14.00-18.00

DUMINICĂ—UTRENIA, ACATIST

SF. LITURGHIE

LUNI

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA

DOMICILIU

MARȚI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA

DOMICILIU

ACATIST 8,30

MIERCURI

PARACLISUL MAICII DOMNULUI

9,00-10,00

JOI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA

DOMICILIU

VINERI

Liturghia Darurilor mai înainte

Sfințite 8,30-10,00

TAINA SF. SPOVEDANII

(MĂRTURISIRII)

10,30-14,00

TAINA SF. MASLU Botoșani

17,30-19,00